

Het Lommels als grensdialect

Jos Jansen

bron

Jos Jansen, *Het Lommels als grensdialect* (Mededelingen van de Vereniging voor Limburgse Dialect- en Naamkunde, Nr. 59). Hasselt 1991

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/jans103lomm01_01/colofon.htm

© 2006 dbnl / Jos Jansen

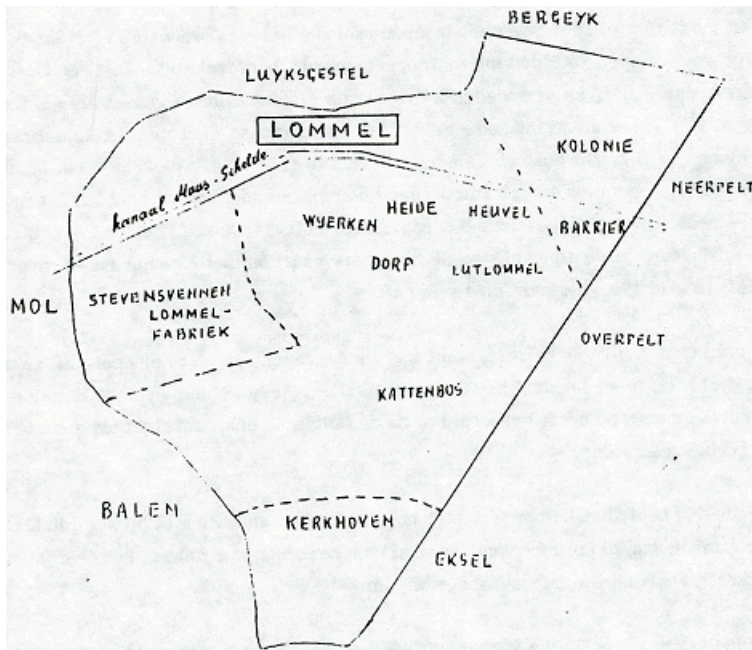
dbnl i.s.m.

Het Lommels als grensdialect.

Enkele morfologische en syntactische eigenaardigheden.

De titel van dit referaat is eigenlijk misleidend, omdat er in Lommel, een uitgestrekte gemeente met geografisch erg verspreide gehuchten, drie verschillende dialecten worden gesproken.

Het zuidelijke Kerkhoven spreekt een eigen dialect dat nagenoeg hetzelfde is als dat van Balen, waarvan de eerste bewoners, einde 18de eeuw, afkomstig waren.

Het gehucht Stevensvennen kwam op het einde van de 19de eeuw tot ontwikkeling en na 1904 ontstond de nederzetting rond Lommel-Fabriek. De industrialisering van dit gebied heeft ongetwijfeld een grote meerderheid van gezinnen uit het naburige Mol(-Rauw) aangetrokken, want de taal verschilt er erg weinig van.

Het eigenlijke Lommels, dat wordt gesproken in de overige gehuchten, in en rond de oudste kern van onze duizendjarige gemeente, maakt het onderwerp van deze studie uit. Het is nog altijd de taal van een ruime meerderheid van Lommelaren, ondanks de sterke immigratie, waardoor ons dialect -dit dient toegegeven- heel zwaar op de proef wordt gesteld. Een toestand zoals die in Genk lijkt niet meer zo ver af te zijn.

Als de door de Staat in 1850 begonnen landbouwkolonie in het noordoosten van Lommel succesvol was verlopen voor de emigrantengezinnen uit (hoofdzakelijk) West- en Oost-Vlaanderen, dan zou er nu vermoedelijk een vierde dialect in onze gemeente worden gesproken. Het experiment mislukte echter en het grootste deel van de kolonisten verliet binnen de tien jaar onze schrale bodem. Het 20-tal hoevetjes kwam in het bezit van enkele Peltse families en van autochtone Lommelaren, die ervoor zorgden dat het Lommels in de Kolonie de bovenhand kreeg. Enige Peltse ('Luikse') invloed is echter niet te miskennen in de tongval van de bewoners van Lommel-Kolonie en -Barrier, maar hij is te gering om hierover uit te weiden.

Wat nu het echte Lommels betreft, staat het zonder meer vast dat het deel uitmaakt van het Brabants, meer bepaald het Oostnoordbrabants, een gebied waartoe het sinds 1648 bijna twee eeuwen heeft behoord. Pas na de Belgische onafhankelijkheid werd het van dit gebied gescheiden.

Vandaag de dag heeft het Lommels echter nog altijd meer gemeen met b.v. het dialect van Uden, meer dan 75 km hier vandaan, dan met het Mols, het Balens, het Overpelts af het Eksels, zoals uit dit referaat moge blijken.

Ik heb geen speciale voorliefde voor magische getallen, maar het toeval heeft gewild, dat ik u een kijk wil geven op het Lommels dialect in tweemaal 7 hoofdstukjes: 7 uit de morfologie (vormleer) en 7 uit de syntaxis (zinsleer).

1. Morfologie

1.1. Het lidwoord

Net zoals de meeste Zuidnederlanders heeft de Lommelse dialectspreker een stevig grammaticaal geslachtelijk bewustzijn, heel anders dan die Veronica-omroeper die onlangs in een wel erg onbewaakt ogenblik beweerde dat 'de' Vlamingen 'DEN Hollanders' (sic!) zouden zeggen!

Dat zoiets morfonologisch volstrekt onmogelijk is, zal blijken uit dit eerste hoofdstuk.

Het onbepaald lidwoord heeft 4 vormen:

1.1.1. NEN:

vóór mannelijke substantieven (of adjectieven) beginnend met:

- b: nen boer, nen brede auto
- d: nen dwalm (sufferd)
- h: nen hamer
- t: nen ta(a)nd
- vocaal: nen ezel, nen ouwen ezel

1.1.2. NE:

vóór de overige mannelijke substantieven:

- ne kerel, ne jongen, ne stoel, ne zeveraar.

1.1.3. 'N:

- 1) vóór alle vrouwelijke substantieven:
'n tafel, 'n gazet, 'n pen
- 2) vóór onzijdige subst. (of adject.) beginnend met:
 - b: 'n biemejouwskén (koolmees)
 - d: 'n ding
 - h: 'n höpken (hoopje)
 - t: 'n träpken (trapje)
 - vocaal: 'n adres

1.1.4. ə:

voor de overige onzijdige subst.:

- ə jonk (kind), ə mesken, ə potlood

Het bepaald lidwoord heeft 3 vormen:

1.1.5. DEN: cf. NEN:

den boer, den auto.

1.1.6. DE:

- 1) cf. NE: de vent, de wijzer.
- 2) vóór alle vrouwel. subst.: de doos.
- 3) vóór alle meervoudige subst.: de tafels.

1.1.7. 'T:

vóór alle onzijdige subst.: 't fabriek.

Uit bovenstaande regels en voorbeelden blijkt dat het gebruik van **NEN/NE, DEN/DE** en **'N/ə** niet louter afhangt van het woordgeslacht en getal maar ook fonologisch wordt bepaald.

Het gaat dus niet op (voor het Lommels) te beweren dat ə alleen vóór onzijdige substantieven gebruikt kan worden.

In elk geval zullen de vormen van het bep. en onbep. lidw. er nog lang voor zorgen dat de Lommelaar constructies als 'De koe, hij wordt gemolken' onmogelijk door zijn keelgat krijgt.

En toch, ondanks dit stevige 'geslachtelijke bewustzijn', zijn er in het Lommels vijf naamwoorden die ogenschijnlijk een dubbel genus hebben, zoals uit onderstaande voorbeelden blijkt.

DE

- Van de jaar is da nog nie gebeurd
- De kakschool op den Heuvel...
- De leste slag was va(n) mij.
- De stad, da's veel te wijd.
- Deze zak is kapot.

'T

- 't Jaar is alweeral om.
- Ik gaan na 't school.
- Wien is er aan 't slag?
- Ze dient in 't stad.
- Hij zit jelijk in 't zak.

Jaar is het enige onzijdige woord in de lijst. De uitdrukking *van de jaar* is ongetwijfeld ontstaan naar analogie van *van de week, van de maand, van de zomer, van de winter, van de vroegtijd* enz. In elk geval komt **de** alleen voor na het voorzetsel **van**.

De overige vier mannelijke **de**-woorden zijn slechts ogenschijnlijke **'t**-woorden geworden door assimilatie (sandhi) van **d** naar **t**, een verschijnsel dat wijlen Prof. J.L. Pauwels op veel ruimere schaal in het dialect van Aarschot heeft vastgesteld.

1.2. Meervoudsvorming

1.2.1. - E(N):

boeke(n), potte(n), zjatte(n)...

Opm.: de **n** wordt alleen gehoord voor een **vocaal** en voor **b, d, h** en **t**

1.2.2. - S:

dore(n)s, tafels, zeveraars...

1.2.3. - ER:

- onz.: bla(d)er, kle(d)er, (uitstoting van d), ei(e)r, kalver, kinder, kottter (gaten), stukker, wijver.
- m.: stekker

1.2.4. - klinkerwijziging:

- m.: blok - blök; poot - peujet; boom - beujem; gang - gäng; slag - slèèg; knop - kneujep; voet - vuujt; zok - zök.
- onz.: schot - scheut/scheuj.

1.2.5. - klinkerwijziging + afkapping van d/t + j-glide:

- onz.: brood - breuj; potlood - potleuj; schot - scheuj; slot - sleuj;
- m.: draad - drui; kameraad - kamerui; hoed - huuj; smed - smeej;
- vr.: stad - steej.

1.2.6. - afkapping van d:

- onz.: paard - päjer; woord - wouer; la(a)nd - laan;
- vr.: maand - mon;
- m.: ba(a)nd - baan; ta(a)nd - taan;
- geen verschil enk./meerv.: vr. ha(a)n(d) - haan; ma(a)n(d) - maan

1.2.7. - rekking van stamklinker:

dag - daag, schip - schiep

1.2.8. - afkapping van k:

jonk - jong

1.2.9. - geen verschil enk./ meerv.:

been, steen, koei, schaap, hand [haan], mand [maan] (cf. supra)

1.2.10. - Velarisering van de n:

schoen - schoeng

1.3. Verbuiging van eigennamen

1.3.1. Nominatief: geen uitgang

Werkt JEF nog altijd bij de Philips?
Da's zeker onze LOWIE geweest.
Heure naam is en blijft JULIA.

1.3.2. Genitief: + (e)s

Is da(t) JEFFES wei of TRIENES?
SUSKES böske weurdt verkocht.
HEINTJES Drieksken is al lang dood.
BETTES café trekt nog altijd goed.

of:

Lowie ZIJNE velo is kapot.
Bet HEUR café heeft nog veel te doen.

1.3.3. Datief en accusatief: + en (n-uitspr. cf. 1.1.)

Heb-de gij onzen JEFFEN al gezien?
De winkel van GONNEN is beterekoop.
Lowie van THEUSE(N) was er nie.
Zjang van Zwarte MIEEN, leeft die nog?
Ik gaan na(ar) JULIANEN henen.
Hij zat bij Jan van BARONNEN en bij Bert van WORSTEN.

Uit het laatste voorbeeld blijkt dat in 'clusters' van eigennamen de uitgang slechts eenmaal wordt toegevoegd en wel bij de allerlaatste. Enkele voorbeelden ter illustratie:

Bij JOEPEN hebben ze lekker vlees.
Bij Joep van TRIENEN hebben ze...
Bij Joep van Trien van KUPPEN hebben ze...
Bij Joep van Trien van Peer van DIRKEN...

Twee randbemerkingen: alle gelijkenissen met nog bestaande personen zijn uiteraard opzettelijk en de genealogie van uw dienstwillige dienaar luidt: Jos van Harrie van den Burger van Rood Nölleken.

1.4. Vorming van het diminutief

Samen met onderstaande suffixen krijgt het Lommelse verkleinwoord in de regel altijd: ofwel umlaut; ofwel verkorting van de stamklinker; ofwel monoftongering van de tweeklank in de stam.

1.4.1. - KEN: achter grondwoorden eindigend op:

- f: duif - döfken, hof - höfken
- l: appel - äppelken, paal - polken
- m: boom - bjömken, duim - dömken
- p: hoop - höpken, lamp - lämken
- r: voorafgegaan door ə, tweeklank of lange klinker
kamer - kämerken, meester - mjesterken, peer - pärken, Peer - Pjerken
- s: bos - busken, buis - bösken, doos - djösken, vaa(r)s - vjäsken
- (r)st: ko(r)st - köösken, wo(r)st - wöösken
- rd/rt voorafgegaan door velare klinker:

baard - barken
kaart - karken

uitstoting t/d
" "

1.4.2. - 'EN: achter woorden eindigend op:

- klinker of tweeklank: auto' n, ei' n
- n: voorafgegaan door een ongedekte klinker of tweeklank
been - bjej'en
n, t, nt, rd, rt worden gesyncopeerd en vervangen door j-glide
- haan - hoj'en " "
- kruin - kröj'en " "
- t: pot - pöj'en " "
- poot - pjöj'en " "
- fluit- flöj'en " "
- pint- pij'en " "
- rt/rd: voorafgegaan door palatale klinker:
paard - pjäj'en " "
- staart - stjät'en " "

1.4.3. - 'JEN:

achter grondwoorden op lt en l voorafgegaan door een tweeklank of lange klinker.

bult - bul'jen	t gesyncopeerd, l gemouilleerd
schild - schil'jen	" "
*bijl - bel'jen	" "
*scheel - schäl'jen	" "

[* ook + -ken (cf. 1.4.1.)]

1.4.4. - E'EN:

achter grondwoorden op l, n, r voorafgegaan door een gedekte klinker.

bol - bölle'en, stal - stäle'en
ballon - ballunne'en, man - männe'en
ster - sterre'en, snor - snorre'en

en achter subst. op nd/nt

hond - hunne'en	d/t gesyncopeerd
kant - käne'en	" "

1.4.5. - SKEN:

achter woorden eindigend op:

- k	haak - häksken	
	buik - böksken	
- g	dag - dägskén	
	oog - ugsken	
- ng	gang - gängskén	
- cht	gra(a)cht - gräächskén	t/(e)n gesyncopeerd
- st	beest - bjesken	" "
	kast - käskén	" "
- en	deken - de'esken	" "
	jongen - jungskén	" "

1.4.6. Samenvattend overzicht diminutief**1.4.6.1.**

Verloop van de umlaut

- a/a: > ä/ä	pad - päjen, ba(a)nd - bääne'en;
- o/o: > ö	kop, köpken, boom - bjömken;
- ø > ø	kot - koj'en;
- oe[u] > y	koek - kyksken.

Opm.: geen umlaut als stamklinker door r wordt gevolgd. Ook niet bij oe voor I B.v.
boer - boerken; stoel - stoelken

1.4.6.2.

Tweeklanken worden gemonofoongeerd, het eerste element wordt verkort en krijgt vaak een ander timbre

- äie > ä	:vaars > vjäsken
- e:i > e	:wif > wefken
- ə:i > ə	:buik > bəksken
- ɔuə > ɔ	:paal > polken/pol'jen
- ouə > ə/∅	:doos > djəsken; koor(d) > kørken

1.4.6.3.

Lange klinkers worden verkort (b.v. deur > durken, haak > häksken), behalve als het woord eindigt op cht, g, nd/nt: laag > lä:gsken ba(a)nd > bä:ne'en.

1.4.6.4.

Uitstoting van de eindconsonant(en) gebeurt bij woorden eindigend op d, en, t, n, nt en nd. De uitgestoten medeklinker wordt in de regel vervangen door een j-glide: kin(d)e'en, konij(n)'en, vār(k(en)sken, pi(nt)j'en, bul(t)'jen, pjāj'en (paardje).

Opm: In hand, mand en koord heeft deze uitstoting zelfs geleid tot verlies van de d in het grondwoord.

Met deze laatste drie voorbeelden zijn we toe aan een reeks van morfologische veranderingen die sommige Lommelse woorden hebben ondergaan ten gevolge van afleidingen zoals het diminutief.

1.5. Morfologische veranderingen in substantieven t.g.v. diminutieven e.a. afleidingen.**1.5.1. Distributieverruiming van medeklinkercombinaties in de anlaut van**

<u>diminutieven...</u>	<u>en</u>	<u>grondwoorden</u>
bjömken	boom	-
djösken	doos	-
zjömken	zoom	-
		<u>Rückbildung</u>
bjesken	beest	bjest (doublet!)
fjesken	feest	fjest
mjesterken	meester	mjester
pjāj'en	paard	pjāi
vjäsken	- (hiel)	vjās
vjäsken	vaars	-

1.5.2. Analoge gevallen o.i.v. afleiding, flexie enz.

evolutie:	Doubletten
veejærtig >	veertig / vjertig
vejertig >	veertien / vjertien
vøjertig >	(vaardig) / vjärrig
vjertig	zeerder / zjerder
	(lelijk) / jellijk
	eerste / jeste
	eerder / jedder
	(hij) deugt / djögt

Opm.: De vormen tussen haakjes komen in het Lommels niet meer voor: hier hebben de later ontstane doubletten het grondwoord verdrongen. Hetzelfde moet in de loop der geschiedenis gebeurd zijn met een hele reeks van Lommelse woorden eindigend op rs en rn voorafgegaan door een palatale klinker:

Grondwoord (verdwenen)		Nieuwe vorm
ke(e)rs	>	ki-jæs*
vaars (rund)	>	väjæs*
kaars	>	kjäs
vaars (hiel)	>	vjäs
deern	>	djän
kern	>	kjän
gaarn(e)	>	gjän
lantaarn	>	lantjän
nieuw	>	joew (vgl. Eng. new!)

*Als we de vormen ke(e)rs [kijæs] en vaars [väjæs] (jonge koe) met vaars [vjäs] (hiel) vergelijken, springt in het oog dat hier een differentiatie werd gehandhaafd.

1.6. De onvoltooid tegenwoordige tijd

1.6.1. Sterke en onregelmatige werkwoorden

3de pers. enk. en 2de pers. enk. en mv.: - ofwel verkorting stamvocaal; - ofwel umlaut (alleen 3de pers. enk.); - ofwel monoftongering

Infinitief /	ik	gij/gijlie	hij/zij/'t
wij(lie)/ zij(lie)			
hawen (houden)	haaw	hawt	hält

dragen	draag	draagt	dreugt
slapen	slaap	slapt	slöpt
helpen	help	helpt	hölp
eten	eet [ä:t]	et	it
komen	kom	komt	kömt
kopen	koop	kopt	kupt
roepen	roep	roept	rupt
blijven	blijf	bleft	ble(ft)*
krijgen	krijg	kregt	kre(gt)*
schuiven	schuif	schöft	schöft
doen	doen	doe(t)*	doe(t)*
gaan [gouən/gon]	gaan [gon]	go(t)	gi(t)*
slaan (id.)	slaan	slo(t)	slu(t)*
staan (id.)	staan	sto(t)*	sti(t)*
zien	zien	zie(t)*	zie(t)*
zijn	zijn	ze(t)*	is

Opm. In de met * gemerkte vormen wordt de t alleen voor een volgende klinker uitgesproken.

1.6.2. Zwakke werkwoorden.

Infinitief/

wij(lie)/zij(lie)

	ik	gij/gijlie + hij/zij/'t
praten	praat [prouæt]	prot [prot]
menen	meen	ment
deugen	deug [doiəX]	djögt [djəXt]
spaaïen (spitten)	spaaï [spouəj]	spoit [spoit]
breien	brei	breit
lijmen	lijm	lemt
plooïen	plooï [plouəj]	plöit [plöit]
pluïmen	pluim	plömt [plömt]

1.7. De vorming van comparatief en superlatief

1.7.1. Lange palatale klinkers en tweeklanken worden verkort resp. gemonoftongeed.

gemeen	gemender	gemenst
heet	hetter	hetst
klein	klender	klenst

bruin	brönder	brönst
rijk	re'er	rekst

1.7.2. Lange velare klinkers en tweeklanken krijgen umlaut en worden verkort.

droog	drögger	drögst (cf. drögte)
hoog	högger	högst (cf. högte)
groot	grötter	grötst (cf. grötte)
leeg (laag)	legger	legst (cf. legt)

1.7.3. Epenthesis van d na l, n, r in comparatief

kaal	kolder
schoon	schonder
zeer	zjerder

1.7.4. Een j-of w-glide i.p.v. d in comparatieven van adjectieven eindigend op d voorafgegaan door een lange klinker of tweeklank.

breed	brejjer	bredst
k(w)aad [kouæt]	kojjer	kotst/kojst
rood	rojjer	rotst/rojst
oud [a:t]	awer	adst

Het adjectief biedt me de gelegenheid om de sprong te maken naar enkele syntactische eigenaardigheden van het Lommels.

2. Syntaxis

2.1. Het adjectivische -S(E)/-SEN - suffix

Dit achtervoegsel wordt, in uitroepende - meestal verwijtende - zinnen, gekoppeld aan bijvoegl.naamwoorden van meestal werkwoordelijke oorsprong.

- m.: Verdomme-sen ezel dat ge daar loopt!
- vr.: Dat wijf is 'n jelijke, verrekke(n)-se koei!
- o.: Nondedju-s varken dat ge zijt!
- Als bijw.: 't Is verduvel-s heet hier.

De volgende constructies zijn duidelijk verkortingen van de bovengenoemde.

- m.: Voor wat (waarom) doe-de dat toch, sen dwalm!
- vr.: Se gierige pin, geeft mij toch ook wat!
- o.: S-jelijk jonk, kijkt waar dat ge loopt!

Uit zinnen zoals deze zijn dan weer langere constructies met gij en gijlie ontstaan. En zelfs met ik en wijlie.

- m.: Gij-sen ouwe zot, laat dat meiske gerust!
Gij-se vervelende poetszak!
- vr.: Gij-se zotte trien!
- o.: Gij-s lomp kalf!
- mv.: Gijlie-se zeveraars!
- m.: En ik-sen onnozelaar, wat deed ik? Ik deed niks!
- mv.: Wijlie-se zotten, dat we daar lopen!

De vorm 'd(j)oe' die alleen in soortgelijke constructies voorkomt, is een Lommels taalfossiel dat duidelijk op het Mnl. en Duitse du teruggaat:

D(j)oe-se kilo, wat doet ge daar toch weer!

2.2. Het persoonlijk voornaamwoord

2.2.1. IK - zinnen

'k (H)eb't altijd gezeid. (Meest gereduceerde, onbeklemtoonde vorm)

Ik gaan ook mee, wacht efkens.

Zien-ek-ik nog wel goed?

Ik begin-ek-ik daar nie meer mee.

Ik, ik gaan-ek-ik daar nie henen. (Meest beklemtoond)

2.2.2. GIJ - zinnen

Ge zoudt 'm metoeren 'ne frank geven.
 Gij komt toch ook, hé?
 Ga-de mee na(ar) de cinema?
 Geef-de-gij mij soms ook wat?
 (Gij), gij zij(t) gij 'ne schone, gij!

2.2.3. HIJ, ZIJ, WIJ(LIE) EN ZIJ(LIE) - zinnen

Hij doe(t) hij wel zijn best (hij).
 We gaan wijlie toch waar da(t) wijlie/we willen, zeker!

2.2.4. HUMKES, verkleinwoord van hem als voorwerps- en als Onderwerpsvorm!

Zie humkes daar eens staan te blêten!
 Humkes zal ook 'ns iet zeggen, zalle!

Opm.: Met deze laatste vorm lijkt het Lommels niet meer zo ver verwijderd van Noordhollandse constructies als 'Hun hebben het gezegd'!

2.2.5. HIJ, HUM/'M en ZIJN als vrouwelijke voornaamwoorden

Ons Marie, ik ken 'm wel: hij zou zijne kop wel vergeten als -ie er nie aan stond!

2.2.6. Het enclitische persoonlijk voornaamwoord achter JA en NEE

Heb-de't gezien?	- Ja'k/Nee'k!
Gi(t)-ie mee?	- Jou-ie/Nee-j!
Doe(t) ze't?	- Jou-es/Nee-es!
Regent het?	- Jöt/Nee-et!

Opm.: In het moderne Lommels zijn de neutrale vormen 'jöt (=ja-het) en (in mindere mate) ook 'neeët' (=nee-het) op weg om de andere vormen te verdringen.

Anderzijds worden ook de vormen 'wa(t) zou'k' [wasa:k], 'wa(t) zou-ie' [wasa:i] enz. meer en meer gehoord i.p.v. de vormen nee + pers. vnw. en de vormen 'zou ik nie(t)' [za:kni] enz. i.p.v. 'ja'k' enz.

2.3. Doen als hulpwerkwoord

- In staartvragen:
 Gij blijft toch hier, doe-de nie?
 Hij komt nie, doe(t)-ie?

Gijlie gaat toch mee, doe-de nie?

- Als vervangend werkwoord in uitroepende of vragende zinnen:
't Regent dat 't giet. - Oh, doe(t)-'t!
Ze is zo ziek als 'nen hond. - Oh, doe(t)-se?
Hij was zo colèrig als 'ne riek. - Oh, dee-j!

2.4. De dubbele ontkenning

D'r was niemand nie te zien.
Da(t) heb ik nog nooit nie meegemaakt.
Zoiet(s) heeft-ie ook vanzeleven nie gezeid ook nie.
Da's geen mode nie meer nie.
Ik doen 't nie al ga-de op ullie kop staan nog nie.
Dat zal misschien ook nooit nie meer gebeuren ook nie.

2.5. Het dubbele gebruik van voorzetsels

Tegen zo'ne zever kan-ek-ik nie tegen, sè!
Op zo'n ouwe stoel kruipt hij nie op nie.
Uit deez' miserie geraakt-e-gij nie uit.
Aan zoiet(s) wat hebt ge daar toch aan?
Aan dat jong is geen zeggen aan.
Ze zit bij 'ne getrouwden bij.

2.6. Het bovenmatige voegwoord DAT

Ze vraagt of dat ge meegaat.
Ik snap nie hoe dat dat mogelijk is.
Toen dat ik dat zie, toen was hij kwaad.
't Is gebeurd terwijlten dat ik weg was.
Volgens dat ze zeggen ligt-ie op sterven.
Laat iet weten voor dat ge komt.
Wat da(t)-k-ik meegemaakt heb!
Die vent die dat daar staat, die is zat.
't Zijn de die die dat van niks iet weten, die dat de grootsten teut hebben.

2.7. Veel te + nen/ne/'n

Da's veel te 'nen ouwen hoed.
Ik heb veel te 'ne groten honger voor nog lang te praten.
Vgl. That's much too old a hat.

Dames en Heëren, dit was misschien 'veul te'n lang vurdraacht, mèr ik bedank ullie omdä ge allegar me(t) volle verstaand en me(t) 'n bekant leëge maag, zo goe(d) gelusterd he(b)t!'

Lommel, 24 nov. 1990.

Jos Jansen